

Flygtningenævnets præmisser i de genoptagne sager

Flygtningenævnet udtalte i den kvindelige klagers sag:

Klageren har oplyst, at hun er muslim fra [byen A] i Galgaduud-regionen, Somalia, og tilhører klanen Hawiye. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Udlændingestyrelsen meddelte [i foråret] 2014 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. den daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Under den oprindelige asylsag henviste klageren som asylmotiv til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygtede sin farbror, som er medlem af al-Shabaab, enten ville slå klageren ihjel eller foranstalte, at andre medlemmer af al-Shabaab slog hende ihjel, som følge af flugten fra et tvangsægteskab, som hendes farbror havde arrangeret for hende. Udlændingestyrelsen tilsidesatte under den oprindelige behandling af sagen klagerens forklaring om hendes asylmotiv og lagde herved vægt på, at klagerens forklaring om hendes konflikt med hendes farbror på centrale punkter fremstod divergerende og utroværdig.

Udlændingestyrelsen indledte i [efteråret] 2017 en sag om inddragelse af klagerens opholdstilladelse. Klageren henviste i den forbindelse til det samme asylmotiv og til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter, at hendes datter, vil blive omskåret, tvangsfjernet og tvangsgift, idet klagerens ægteskab med børnenes far ikke er accepteret af farbroren, som er al-Shabaab-medlem, og at hendes søn, vil blive hjernevasket og tvangsrekrutteret til al-Shabaab og tvangsfjernet fra klageren.

Udlændingestyrelsen traf [i foråret] 2018 afgørelse om at inddrage klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1, og § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1, idet Udlændingestyrelsen fandt, at opholdstilladelsen var opnået ved svig.

Flygtningenævnet finder, at det fortsat ikke kan lægges til grund, at klageren har en asylbegrundende konflikt med sin farbror, idet klagerens forklaring herom på flere centrale punkter har fremstået uoverensstemmende, ligesom forklaringen vedrørende navnlig farbrorens fængsling af hende desuden forekommer usandsynlig. Nævnet kan vedrørende denne vurdering i øvrigt henviser til Udlændingestyrelsens begrundelse i afgørelsen [fra foråret] 2018.

Spørgsmålet for nævnet er herefter, om klagerens datter på 5 år risikerer tvangsomskæring, såfremt familien udsendes til Somalia.

Nævnet bemærker, at tvangsmæssig kvindelig omskæring udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 3. Foreligger der således en reel og konkret risiko for at blive omskåret ved en tilbagevenden til f.eks. Somalia, vil det kunne begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet har behandlet flere sager vedrørende inddragelse af eller nægtelse af at forlænge opholdstilladelse blandt andet for statsborgere fra Somalia, hvor der som asylmotiv henvises til risikoen for omskæring af deres døtre. Flygtningenævnet har i disse sager truffet afgørelse på baggrund af en konkret og individuel vurdering af, hvorvidt den pågældende asylansøger opfylder betingelserne for at opnå opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2. I denne

vurdering indgår blandt andet ansøgerens forklaring sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, herunder det baggrundsmateriale, som Flygtningenævnet er i besiddelse af vedrørende ansøgerens hjemland, og særligt de heri indeholdte oplysninger om omfanget af tvangsomskæring i hjemlandet, myndighedernes og civilsamfundets holdning hertil og evne eller vilje til at yde beskyttelse mod overgrebet. Det indgår også i vurderingen om ansøgerne (forældrene) på baggrund af sagens oplysninger har vist styrke og uafhængighed, og om det derved må antages, at de pågældende vil være i stand til at modstå et eventuelt pres fra omgivelserne og kan beskytte deres døtre imod omskæring. Denne praksis følger de kriterier, der kan udledes af domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det følger af Børnekonventionens artikel 3 og 19, at barnets tarv skal komme i første række, når der foretages foranstaltninger vedrørende børn, ligesom staterne skal sikre alle passende lovgivningsmæssige mv. forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold mv.

Ved vurderingen af, om et barn er i risiko for tvangsmæssig kvindelig omskæring ved en "tilbagevenden" til Somalia, kan der derfor være god grund til at udvise forsigtighed ved bedømmelsen og lade en rimelig tvivl om forholdene og forældrenes evne til at beskytte barnet mod omskæring komme en ansøger til gode.

Ifølge baggrundsoplysningerne om situationen i Somalia ses der tegn på, at risikoen for tvangsomskæring er blevet mindre som følge af bl.a. en lovændring i 2012, der forbyder kvindelig omskæring. Flere baggrundsrapporter peger dog på, at kvindelig omskæring fortsat er meget udbredt og udgør en indgroet del af somalisk kultur.

Som anført i Flygtningenævnets afgørelse [fra foråret] 2019 har klageren givet urigtige oplysninger om sin ægtefælles forhold under udlændingemyndighedernes behandling af hendes asylsag, hvilket – sammen med bl.a. hendes usikre forklaringer om sin konflikt med farbroren – bevirker, at de oplysninger, hun i øvrigt har givet om sine forhold og baggrund, er forbundet med usikkerhed.

Flygtningenævnet finder imidlertid, at der ikke helt kan bortses fra, at moderen ifølge sin forklaring ikke ses at have noget reelt netværk i Somalia, idet faderen – efter de oplysninger som nu foreligger for nævnet – har fået opholdstilladelse i USA og ikke kan forventes at rejse tilbage til [byen A] i Somalia med familien. Der foreligger således nu oplysning om, at moderen reelt vil vende tilbage til [byen A] i Somalia som enlig mor. Moderen har efter det oplyste meget begrænset skolegang og ses ikke at have nogen særlige ressourcer, der vil gøre hende i stand til på egen hånd at kunne modstå et eventuelt pres fra omgivelserne.

Da klagerne for så vidt angår risikoen for kvindelig tvangsomskæring må anses for at tilhøre en særlig social gruppe, jf. flygtningekonventionens artikel 1A, meddeles klagerne herefter opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Flygtningenævnet udtalte i den mindreårige datters sag:

Klageren tilhører klanen Hawiye og er muslim af trosretning.

Klagerens mor har under den oprindelige behandling af sagen som asylmotiv på vegne af ansøgeren henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter, at klageren vil blive tvangsomskåret, tvangsfjernet og tvangsgift.

Flygtningenævnet har i moderens sag, der er behandlet sammen med denne, udtalt følgende:

” ...”

Som konsekvens heraf meddeles klageren opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.

Flygtningenævnet udtalte i den mindreårige søns sag:

Klageren tilhører klanen Hawiye og er muslim af trosretning.

Klagerens mor har som asylmotiv på vegne af ansøgeren henvist til, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Somalia risikerer at blive tvangsfjernet fra hende, fordi hun og ansøgerens far ikke havde lov til at indgå et ægteskab. Klagerens mor har videre henvist til, at klageren vil blive hjernevasket og tvangsrekrutteret af al-Shabaab, når han bliver voksen.

Flygtningenævnet har i moderens sag, der er behandlet sammen med denne, udtalt følgende:

”...”

Som konsekvens heraf meddeles klageren opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.